

NAŠA DRUŠTVA

Ribnica na Pohorju. Katoliško prosvetno društvo nam je pretečeno nedeljo predstavilo Meškovo trodejanko »Mati«. Vsi igralci so podali svoje vloge tako živo in občuteno, da smo pozabili, da smo v Ptačnikovi dvorani, ki je bila natrpano polna hvaležnega ljudstva. Hvala vam, gospod Miha in igralci! Po igri smo oder zopet odnesli in v četrto uri smo sedeli pri pogrnenih mizah. Od začetka smo bili bolj redkobesedni, ker smo res sočustvovali z usodo matere, Silve, Milana in Ivana. Pa kmalu so vrli »kamnoseški« zagodili in mi smo se veselili, češ, hvala Bogu, da še naša mati živi, da se otroci vračajo iz tujine ter ljubijo domovino in mater.

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru vprizori v nedeljo, dne 16. t. m., ob pol štirih popoldne pretresljivo zgodovinsko igro v petih dejanjih »Mlini pod zemljo«. Vstopnina navadna. Pridite v mnogobrojnem številu!

Šoštanj. Prosvetno društvo ponovi v nedeljo, dne 16. marca, popoldne ob 3. uri v Slomškovem domu Lavtižarjevo spevoigro »Darinka«. Vsi, ki zadnjič niso dobili vstopnic, povabljeni!

Ljudska samopomoč v Mariboru je imela v nedeljo, dne 23. februarja, v Gambrovi dvorani svoj II. letni občni zbor. Občni zbor je otvoril načelnik gospod dr. Ivo Šorli ter pozdravil vse navzoče člane, posebno pa še oblastnega zastopnika gospoda Saksida, in nato podal besedo posameznim poročevalcem dnevnega reda. Po poročilu društvenih funkcijonarjev je štel društvo dne 31. decembra 1929 v vseh svojih oddelkih 12.204 članov. Po predloženih bilancih znašajo aktiva 471.863,54 D, od tega je naloženih 341.319,54 Din v raznih denarnih zavodih in v vrednostnih papirjih. Rezervni sklad znaša 467.465 Din. Skupni promet društva je presegel 7 milijonov Din. Na podporah je društvo izplačalo v 272 smrtnih slučajih 710.450 Din. Ako prištejemo izplačane podpore prvega poslovnega leta v znesku 221.357 Din, je društvo izplačalo tekom svojega dveletnega obstoja 941.807 Din. Odboru se je dal enoglasno absolutorij. Kot posebna zahvala za vestno in nesebično delovanje se mu izroči na predlog nadzornika Remeca častna diploma. 321

Posestvo se prodaja, 12% orala, Rošpoh, ¼ ure od Maribora, zraven g. Viharja. 352

HRANILNICA POSOJILNICA V LJUTOMERU

r. z. z. n. z.

vabi vse svoje člane k

58. rednemu občnemu zboru

ki se vrši v nedeljo, dne 23. marca 1930 ob pol 9. uri dop. v Okrajni posojilnici.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za 1. 1929.
3. Slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti prvega občnega zbora se vrši v smislu § 38 zadrutnih pravil za pol ure pozneje drugi občni zbor, z istim dnevnim redom in na istem prostoru, ki sklepa pravno veljavno brez ozira na število navzočih zadrutnikov. 353

Načelstvo.

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice pri D. M. na Jezeru v Prevaljah, r. z. z. n. z., ki se bo vršil v nedeljo, dne 30. marca 1930 ob 3. uri popoldne v Farni vasi št. 17 s sledečim sporedom: 1. Čitanje revizijskega poročila. 2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev. 4. Odobritev računskega zaključka za leto 1929. 5. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 6. Sprememba pravil. 7. Slučajnosti. Opomba: Ako bi v določenem času ne bilo navzočih zadostno število zadrutnikov, se vrši pol ure pozneje zborovanje na istem mestu in z istim sporedom, ki je v smislu pravil sklepno brez ozira na število navzočih zadrutnikov. — Odbor. 351

Učence se takoj sprejme: umetni mlin Anton Kopče v Zgornji Polskavi. 354

Dne 3. marca piše o »Težakovem olju za živino« gospod Žibred Jernej in več njegovih sovaščanov sledeče: Gospodu M. Težak, Zagreb. Vaše »Težakovo olje za živino« zelo dobro učinkuje pri govedih in pri svinjah. Vsem, ki smo ga polzkusili, zelo ugaja in ga bomo vedno uporabljali ter ga tako z lahkim srcem vsakemu priporočamo, da ga poskusil pri svoji živini. Z odličnim spoštovanjem: Žibred Jernej in več drugih. Podpeč. Sv. Vid, p. Planina ob Sevnici. 358

Cepiljenke, korenjake in kluče: Laški rizling, Gutedel, beli burgundec, kraljevino in še nekaj mešanega, na Göthe št. 9 Rip. & Berl 1909 in Portalis ima več tisoč komadov na prodaj: Rudolf Flucher, Zgornja Bistrica pri Slov. Bistrici. 364

Dobra njiva se prodaja. Vpraša se: Pobrežje, Stanke Vrazova ulica 1, p. Maribor. 348

Stanovanje blizu mesta. Naslov: Koprivšek, Maribor, Gosposka ulica 46, vrata 6. 365

Zidana hiša z leseno drvarnico, hiša prikladna za ureditev trgovine, v prometnem industrijskem kraju v Mežici, se bo prodala na javni dražbi dne 3. aprila t. l. ob 9. uri pri sodišču v Prevaljah. Cenilna vrednost Din 80.300. 367

Sprejme se majer s 4 delavskimi močmi. — Vprašati je pri gostilničarju Dimnik, Sv. Ilj v Slov. goricah. 369

Posestvo se da v najem, ležeče v okolici cerkve sv. Ahaca, fare Sv. Jurij ob južni ž. 309

Semenski oves (Higovo)

dobite najceneje pri Josip Rosenberg mlin in veletrgovina žita, Maribor. 360

DOPISI

Polzela. Občni zbor podružnice Hmeljarkega društva na Polzeli se vrši v nedeljo, dne 16. t. m. po prvi sv. maši pri Cizeju. Predava gospod ing. Dolinar o hmeljarstvu, gospod ing. Oblak pa o kmetijstvu sploh. Vljudo vabimo hmeljarje in druge k obilni udeležbi!

Rečica v Savinjski dolini. V ponedeljek, dne 17. marca, se bo vršil v Rečici ob Savinji velik kramarski in živinski sejm. Kupci in prodajalci vljudo vabljene. — Zupanstvo Rečice ob Savinji.

Ponikva ob južni žel. Ko si izdihnili, Mič, ka Čahonova dne 8. marca svojo nedolžno dušo, prišlo so mi na misel besede nekje zapisane pesmi. Ko so zvonovi zvonili bolj k vstajanju nego k pogrebu, je spremljala zvonjenje pesem. In ko so Te položili v grob ter Ti pevec zapeli — nekdanji izborni cerkveni pevki — se mi je zazdelo, da se je »črna zemlja« spremenila v prekrasen vrt, po katerem se prehajaš — lilijski med lilijski — in prepevaš s svojim srebrnim glasom: Ave Marija in Aleluja! Izpočij se, izmučena duša! Minilo je dolgo trpljenje — sedaj si srečna, večno pri božjem Srcu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 25. februarja smo spremlili k večnemu počitku vernega kmetičanskega moža, 73 let starega veleposestnika Martina Dovečar z Rucmanec. Naj počiva v miru, duša naj pa se raduje nad zvezdami!

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Pred odhodom je poklical Fran Nadasdy še Petra Zrinjskega ter ga rotil, da naj ne pozabi, izrabiti prilike, prikleniti grofa Tatenbaha za stvar zarotnikov, saj kakor je spoznal, je pot pripravljena in prepričevalnim besedam Frankopana in spretnosti Zrinjskega se gotovo posreči, da pridobijo grofa Tatenbaha zanesljivo za se.

Grof Zrinjski je stisnil Nadasdyju krepko roko ter se poslovil tudi od drugih gostov. Kmalu je postalo v gradu vse tiho. —

Peter Zrinjski, Frankopan in Tatenbah so se podali v posebno sobo, tudi grofica Zrinjska jim je sledila. Vsedli so se v naslonjače, grofica je zavzela prostor pri visokem oknu ter gledala v črne oblake, ki so se podili daleč sem od juga ter padali vedno nižje in nižje. Tu in tam svetel blisk in zamolkel grom. Iz daljine se je slišal bližajoči se vihar.

Grofici je ugajal ta veličastni pojav v naravi,

12

saj je bil v skladu z njenim duševnim stanjem. Velike važne stvari se odločijo, mogoče še danes. Ali se razpršijo težki oblaki skrbi in negotovosti ali pa pride svetel blisk, ki razžene temne misli ter se pokaže jasno nebo svobode, neodvisnosti? In danes je tukaj oni, ki ga ljubi, ne zaradi tega, da bi ga privezala na zarotniško stvar, ljubi ga nesebično, čisto. O, kako ji je bilo srce nemirno, kako je hrepenela, da bi objela svojega ljubljencega ter mu rekla, da velja njeno mišljenje le njemu.

Uprla je večkrat svoj pogled v grofa Tatenbaha, ki je bil danes tako dražesten in v vsej svoji krasni postavi še enkrat tako lep.

Nekaterikrat so obvisle njene oči na njem. grof Tatenbah je to opazil, bilo mu je, kakor bi se izlivala iz njenega srca prijetna milina, ki ga je docela omamila.

»Kako ti je ugajalo, dragi Tatenbah,« povzame besedo grof Zrinjski ter pogleda svojega gosta s pomembnim pogledom.

»Slišal sem marsikaj, kar mi je novo, če je vse tako, je stališče res težavno,« odvrne grof Tatenbah.

»Dobro, da to sam uvidiš,« pripomni Frankopan in za trenutek pomembno pogleda svojo

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svoje stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 219

Kmetovalci pozor!

Pomlad trka na duri ter kliče kmetovalca na polje. Kakor boš sejal, tako boš žell! Da bo pridelek obilnejši, je polagati veliko važnost na prvovrstno seme in zadostno gnojenje. Plombarana semena vseh vrst, kakor n. pr.: domačo deteljo, lucerno, travno mešanico, runkelj, korenje, čebulček ter vrtna semena dobite najbolje v **Mariboru pri Klanjšeku**. Tam je tudi zaloga umetnih gnojil kakor: superfosfat, kalijeva sol, žilski soliter, nitrofoskal, apneni dušik in Tomaževa žlindra. — Če hočete torej, da boste imeli uspeh, kupujte kmetijske potrebščine pri:

Klanjšek Franjo, Maribor

(zraven apoteke Sv. Areh) Glavni trg.

Istotam tudi lahko zamenjate za olje: bučno seme, mak, solnčnice in rips. 345

Blagodarni svatje. Na gostiji Klasinc-Peržuh je bila nabrana svota 1500 Din za uboge afriške misijone. Božji blagoslov novoporočence in prisrčni Bog plačaj veselim svatom! Družbo sv. Petra Klaverja za afriške misijone v Ljubljani tako poročila in pošiljatve vedno veselijo. Ubogi zamorčki molijo za vse mile dobrotnike. — Da bi se našlo mnogo takih gostij, kjer se spomnijo tudi misijonov, bil bi blagoslov za novo družino in vsu župnijo.

Ojstrica nad Dravogradom. Če pogledaš »Slovenski Gospodar«, vidiš zaporedoma: tam so nabrali toliko za Dijaško kuhinjo, tam toliko za bogoslovje itd. itd. Mi tudi nabiramo. Lani smo nabrali za prenovitev Marijinega oltarja, ki nam ga je prav okusno na novo poslatil pozlatare gospod Franc Zamuda, znesek 4080 Din (nam je prenovil tudi tabernakel na velikem oltarju za 500 Din), letos smo pa poplali Družbi vednega češčenja za cerkveno obleko 1150 Din in smo si pri tej priliki osnovali vsak stan svojo zbirko: zakonski svojo, mladeniči svojo, dekleta svojo. Da smo lažje te zbirke spopolnili, smo pa ob veselih prilikah, ob porokah, pobirali za cerkveno obleko ter dobili pri petih porokah 400 Din. Ali nismo korenjaki v tej mali pogorski fariči? Sedaj bomo pa še malo potegnili ter prenovili še glavni oltar in oltar sv. Ožbalta, pa celo cerkev malo poslikali in naše gorsko svetišče dobi kolikor je pač v naših razmerah mogoče, tudi od znotraj čedno novo obliko.

Razvanje pri Mariboru. Pretečeni teden je umrla gospa Kotz Marija, žena gostilničarja in posestnika. Umrla je bila velika podporni-

ca tukajšnjega prostovoljnega Gasilnega društva, pa tudi revežem je bila velika dobrotnica. Naj počiva v miru! Mesto venca na grob pokojne gospe Kotz je daroval Gasilnemu društvu 150 Din razvanjski župan Kac Mihael, za kar mu izreka društvo zahvalo! — Občinski zastop je poslal ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje resolucijo, v kateri se isto opozarja, naj se dosežanje delavsko zavarovanje nikakor ne poslabša, pač pa zboljša, in da se naj uvede zadostno zavarovanje delavstva tudi za starost in onemoglost.

Hoče. V nedeljo, dne 2. marca t. l. je za večno zatisnil oči gospod Vernik Pavel, posestnik v Spodnjih Hočah, ubožni oče, ustanovitelj in bivši načelnik požarne brambe, bivši župan, cerkveni ključar itd. Pogreb se je vršil v sredo, dne 5. t. m., s sv. mašo ob pol desetih dopoldan. Da je bil zelo priljubljen med vaščani in farani, so pokazali ljudje domače fare in iz drugih vasi, ker so se udeležili v tako mnogobrojnem številu pogreba. Videli smo tudi, kako je bil priljubljen pri požarnikih, katerih se je udeležila pogreba lepa četa (78 članov iz 12 gasilskih društev), na čelu ji požarni avtomobil mariborskih gasilcev, za njimi pred rak vijo pa godba bralnega društva v Hočah. Pogreb je bil, kakoršnega še ni bilo v Hočah.

Rače pri Mariboru. Dne 2. marca t. l., na pustno nedeljo, so priredili mizarski pomočniki mizarskega podjetja gospoda Petroviča domačo veselico, koje čisti dobiček je bil namenjen ubogim šolarjem domače šole. Cenjenemu občinstvu, ki se je mnogobrojno odzvalo našemu vabilu in pripomoglo k tako lepe- mu uspehu, bodi izrečena na tem mestu najpristrčnejša zahvala. Čisti dobiček v iznosu 336 Din se je oddal na merodajnem mestu za revno šolsko mladež.

Šmarje pri Jelšah. V pustnem času se je marsikaj spremenilo pri nas. Nastopili so novi gospodarji in prišle so mlade gospodinje v to in ono hišo. Med drugimi pa nas je zapustila vrla mladenka Francka krščansko-narodne rodbine Smoleta v Stranjah in se omožila k Sv. Janezu šentštefanske župnije. Bog ji daj srečo in blagoslov na novem lepem domu. Posebno tukajšnji Katoliški dom je ohrani hvaležen spomin. Letošnja mila in ugodna zima se je že očitno poslovila od nas. Ledu in snega ni več, pač pa so solnčne lege že posipane z marjeticami, zvončki in drugimi znanilci ljubke pomladi. Če ostane 40 dni tako, kakor je danes na god 40 mučenikov, bo kmalu vse v zelenju in cvetju. Zato je pa nujno potrebno, da poskrbimo za najpotrebnejša dela po vinogradih in sadonosnikih.

Naš rojak Ivan Vreže, sñ Jurja, na Bobovem, se je to zimo udeležil sadjarskega, vinarskega in kletarskega tečaja v Mariboru. Prepričani smo, da bode to ali ono nedeljo pri sestanku naših sadjarjev in vinogradnikov v Katoliškem domu obrazložil, kar je podučnega videl in slišal posebe glede rezitve trsa in gojitve sadonosnikov. Mu bomo prav hvaležni za to! Izdatki so vedno večji, moramo tedaj skrbeti, da bodo tudi naši pridelki izdatnejši in boljši. Naše bodoče gospodinje bodo imele v kratkem svoj dvomesečni gospodinski tečaj.

Vurberg. Letos 1. marca bo 7 let, kar je na Vurbergu otvoril gospod dr. Boleslav Okolukulak sanatorij ruskega Rdečega križa. Iz malega začetka je postalo veliko podjetje in dandanes ima okrog 70 bolnikov, Rusov in Srbov. Prišel je še en zdravnik in sicer gosp. dr. Boris M. Sujetin. Poleg bolnikov prihajajo na Vurberg še druge, večkrat znamenite osebe. Pretekli teden so prišli čisto nenavadni gostje in sicer ruski umetniški orkester »Ruslan« pod vodstvom gospoda kapelnika Simeona Kiriloviča Mirošnikova. Gospodje so bili tri dni v sanatoriju. Po dnevi so ogledovali naprave v sanatoriju in okolico, zvečer so pa imeli koncerte. Petje in godba je seveda bolnikom in drugim čudno ugajala in to tembolj, ker so bolniki navajeni miru in tihote, naenkrat zaslišali znane in tako prijetne glasove iz njihove velike, sedaj tako nesrečne domovine. Od tukaj so se ruski umetniki odpeljali v Zagreb. — Naši fantje so postali navdušeni igralci. Dne 23. februarja so predstavljali igri »Fernando, strah Asturije« in »Začarano pismo«. Ker so res dobro igrali in sta igri jako ugajali, morali so na splošno željo dne 2. marca igri ponoviti. — Predpust je bil letos zelo dolg, a pri nas je prišlo malo deklet v zakonski jarem. Je pač neprilika! Ene imajo snubače, a se ne marajo močiti, druge bi se rade, a nobeden ne pride!

Sv. Marija v Puščavi. Nekdo se v zadnji številki »Slov. Gospodarja« pritožuje čez puščavska dekleta, češ, da se novomodno kuštrajo, nosijo klobuke in kratke kikelce. No, traji bi poznali tistega, ki je to pisal! Pri nas ni nikakega modernega kuštranja, še manj klobukov in kratkih kikelc, temveč pretežna večina je delavni, preprostih kmetijskih deklet. Če dopisnik ne verjame, naj pride in pogleda naše žuljaste roke. Če pa ima katera klobuk ali slannik, pa to nikogar nič ne briga! — Pri nas v Puščavi se vse prenavlja in popravlja, tako da ima Puščava sedaj prav čedno zunanost. Saj je pa bil že skrajni čas, da se olepša izletnikom tako priljubljeni kraj.

sestro, »ali se še spominjaš na naš razgovor v Račjem?«

»Vse mi je še v spominu,« odgovori grof Tatenbah prostodušno.

»Mi se moramo osvoboditi tega jarma, ne smemo več odlašati. Ti nam moraš pomagati, saj si najveljavnejši plemenitaš na Štajerskem,« povdari Peter Zrinjski, »vidiš, tudi turški sultan je na naši strani.«

»Kaj, turški sultan, on je vendar druge vere in zatiralec krščanskih narodov,« se začudi Tatenbah.

»Ti se temu čudiš,« odvrne Zrinjski in se rahlo nasmehne, »vidi se, da si zelo rahločuten. Poglej, to ni prvi slučaj — zgodovina nas to uči.«

»Kakšne dokaze imaš,« vpraša Tatenbah radovedno.

»Štajerski rojak iz Gradca, Mohamed je stopil pri sultanu v službo ter dosegel eno najvišjih časti: stotnika na sultanovem dvoru. In Korošec Welcer je postal načelnik harema, Gradčan Ahmed pa se je povselp do mesta velikega vezirja in dobil za ženo Mihrnah, hčer Solimana Velikega.«

»To mi je novo,« reče začudeno Tatenbah ter pogleda za trenutek grofico, ki se mu na-

smehne ter pokima, češ, vse to je res.

»S tem pa,« poseže vmes Frankopan, »še ni rečeno, da se moraš odpovedati krščanski veri. Lahko si kot štajerski vojvoda katoliški knez pod turškim varstvom, saj je tudi Kašper pl. Gradec, nekdanji pisar pri nadvojvodu Ferdinandu, dobil kot plačilo za tolmača in poslanštvo ime vojvoda otoka Naksos ter bil imenovan za kneza Moldave. Tako tudi ti lahko nosiš vojvodov klobuk grofije celjske ter velikega dela Štajerske.«

Nastala je trenutna tihota, kajti zadnje besede so tako osupnile grofa Tatenbaha, da je samo nemo gledal oba, ki sta mu zrla mirno in resno v obraz, kakor bi se zavedala teže in pomena ravnokar izrečenih besed.

Sedaj je bil Tatenbah na jasnem, kaj je hotela reči grofica Zrinjska z onimi zagonetnimi besedami v Riegersburgu. Tedaj za to gre: vojvodski klobuk se mu obeta. Ali ga hoče odkloniti, on, ki je bil toliko častihlepen in vladeželjen?

Pogledal je grofico Zrinjsko, ki se je dvignila s sedeža pri oknu ter stopila bližje. Stala je pred njim kakor boginja, ki mu nudi roko, da se dvigne visoko, vedno višje, kakor si je on stavil svoje geslo, dokler ne bo na vrhuncu slave in moči —

Ste naročeni na list
„NEDELJA“?
 Izhaja vsak teden? rina vsakokrajni nedeljski evangelij in razlago ter druge podurne verske članke, razprave pa tudi lepo poeeti. Otroci nake lube Gospe in mlade zgojice za uca. Stane mesečno le 2.— Din (letno 21.— 110). Se danes si naročite Nedežo no donjati na naslov: **UPRAVA NEDELJE, MARIBOR, SILOŠKOV I. 20.**

V Pušcavo vse rado prihitijo: duševno izmučeni, da si izprosijo od nebeške Gospe božje pomoči; telesno izmučeni, da v izredno zdravem pohorskem smrekovem gozdu dobe telesnih moči. Potrebno pa je še mnogo truda, da se dopolni pričeto delo na olepšavi Pušcave. Na znamenita romarska cerkev Matere božje je potrebna velikanskih poprav znotraj in zunaj. Obračamo se na radodarno občinstvo, še posebno na romarje, da priskočijo cerkvi na pomoč s kakim večjim darom. Marija bo bogata plačnica!

Sv. Anton na Pohorju. Če napravimo bilanco o letošnjem predpustu, moramo reči, da pisno ne napredovali in ne nazadovali. Smo ostali nekako v istem tempu, kakor v prejšnjih letih. Naš gospod so jih precej zmetali feč prižnico. Pa samo mlade pare smo poročali. Vendar pa se to nekaterim zdi premalo. Mladina ima dobro voljo in tudi nevest je dovolj. — Sneg se je pri nas zopet zavedel svojega zimskega opravila in ga je nam nametalo za pol metra na debelo, kjer niso zameti.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Poročila se je vrla mladenka Marijine družbe Marija Sušnik iz Selc z mladeničem Francem Kocmut od Sv. Urbana. Na veseli gostiji je nabral č. gospod Ivan Kodrič 300 Din za dijaško semenišče v Mariboru ter 55 Din za afriške misijone. Bog obilo povrni vsem darovalcem! Zeninu in nevesti pa obilo sreče in božjega blagoslova v zakonu!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Tiho, skoro neslišno, je v krogu samostanske družine pred kratkim obhajal 70letnico svojega rojstva naš predobri p. Elekt Hamler. Sam je želel, da bi se ta obletnica izvršila na najbolj tih in skromen način. Zasluži pa naš jubilar, da bi se njegov jubilej obhajal na najslavesnejši način. Sam ljubi Bog namreč ve, koliko dobrega je že p. Elekt storil tekom svojega do 70letnega delovanja pri Sv. Trojici. Samo Najvišjemu je znano, koliko stritih src in koliko skrušenih in tolažbe potrebnih duš je že dvignil in zopet spravil z Bogom, pred vsem v spovednici, kjer še zmiraj neutrudljivo deluje. Zato mu pa prav vsi, ki ga poznamo, in še zlasti njegovi spovedanci, želimo prav iz vsega srca, naj ga ljubi Bog ohrani trojiški župnik, našim Slovenskim goricam in našim Prekmurcem zdravega in krepkega do skrajnih mej človeškega življenja, po smrti pa mu podeli večno plačilo v nebesih! — Pokopali smo prejšnji teden na tukajšnjem pokopališču zlatoporočenko Marijo Kurboš iz sosednje Gočove. Komaj tri tedne po svoji zlati poroki

je še živela, potem pa lepo spravljena z Bogom zatisnila svoje trudne oči. Ker je vse svoje življenje tako rada zahajala k trojiški romarski cerkvi, zato je hotela biti pokopana na trojiškem pokopališču. Želja se je dobri mamiki tudi spolnila. Gočovčani so pokojno na njeni zadnji poti spremljali v najobličnejšem številu. Naj počiva v miru na trojiškem pokopališču!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Umrli je v Senčaku vzgledna krščanska mati in vzgojiteljica svojih otrok Marija Rojht, roj. Erhatici, mati č. g. bogoslovca Janka Rojht. Dne 24. januarja t. l. pa smo mu pokopali očeta Lovro Rojht. Naj jima obema sveti večna luč, č. g. bogoslovca in ostali družini pa naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Zahvala. Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste tolažili in obiskovali našo drago mamico v njeni težki bolezni. Nadalje se zahvaljujem vsem, ki ste jo v tako obilnem številu spremlili na njeni zadnji poti. Prav posebno pa preč. gospodu Jos. Poplatniku, župniku na Polensaku, za vodstvo pogreba, nadalje preč. gospodu zlatomašniku in domačemu župniku Jožefu Sinku, č. g. kaplanu Matiji Neudauerju, gospodu organistu in vsem pevcem za ganljive žalostinke! Bog Vam plačaj! Janko Rojht, sin bogoslovca.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Na sedmini po pokojnem Lovrencu in Mariji Rojht se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 220 Din. Bog plačaj vsem darovalcem!

Sterjanci pri Sv. Lenartu. V naši vasi se je dne 17. februarja poročila Tončka Leben z gospodom Martinom Canjko, kateri je izkušeni kovač in posestniški sin na Vršču. Želimo mlademu paru obilo sreče v zakonskem življenju!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Ritmeržani se prav redko oglašamo v našem ljubkem »Slov. Gospodarju«. Ne manjka pa našim novic, če radi tega ne, ker se nekateri radi tožarijo. Pa še druge reči se dogajajo. Bil je tu nek mladi človek, o katerem se je govorilo, da zna denar delati. Ko mu pa je prevroče postalo pod nogama, jo je nemudoma odkuril neznano kam. Pred več tedni so se ženske iz Ritmeržan in okolice začele pritoževati, da jim manjka kokoši, purani in tudi mlade jarike. Nekatere ženske so se hudovale nad dihurjem, druge pa spet nad lisico. Tiste, ki so preklinjale dihurja, so se presneto zmotile, uganile pa so tiste, ki so imele na sumu lisico. In bila je res to prefrigana dvonožna lisica, ki ni hodila po noči, ampak po dnevi, jemala iz žepa

Ne razmišljajte!

Moderna je danes samo svilen oblik. Ako želite, da bo ista dobra in cenena, pišite še danes dopisnico TRGOVSKEMU DOMU.

STERMECKI v Celju, in zahtevajte najnovejšo vzorec.

Enobarvna umetna svila v raznih modernih barvah Din 28 meter. Crepp de Chine Din 80, 90, 108, Crepp Georgotte Din 135, Crepp satin 205. Bogata izbira tafta, praloe svile, svile za podlogo itd. Radi razpošiljanja po celi Jugoslaviji, je vedno ogromna zaloga in velika izbira. Naročila čez Din 500 pošiljamo prosta. Veliki ilustrirani cenik z več tisoč slikami popolnoma zastonj.

Veletgovina R. STERMECKI, Celje št 24.
Dravska banovina.

po par zrn koruze, in takoj je bila v roki lepa pečenka za večerjo, ki se je potem delala pri dvonožnem lisjaku. Omeniti še moram, da so že mreže postavljene, v katere se bota vjela lisica in lisjak, da bodo ostale ženske mirne pred nekrivcem dihurjem!

Ormož. Kmetijska podružnica se je pogodila z glavno družbo v Ljubljani zaradi umetnih gnojil. Skladišče bo pri gospodu načelniku Petku na Hardeku. V prvi vrsti naj se javljajo člani, ako bo kaj preostalo, se bodo gnojila oddajala tudi nečlanom. — Katoliško prosvetno društvo je imelo po lepi uspehi prireditvi dne 19. februarja občni zbor, na katerem se je izvolil nov odbor, ki si bo, tako upamo, prizadeval, da se med nami zopet oživi društveno življenje. Opaža se, da se društvenih prireditev redkokedaj ali skoro nikoli ne udeležijo nekateri ljudje, ki bi po svojem položaju in krščanskem prepričanju morali društvo podpirati vsaj tako, da ne prezirajo njegovega truda, ki je v prireditvah. V tem oziru bi se lahko mnogo učili od drugih, ki trdno držijo skupaj in že zaradi discipline pridejo zraven, če že ne iz veselja. — Na ženitnini Ivana Mun da in Jerice Puklavec v Frankovcih so vrli gostje zbrali za dijaško semenišče v Mariboru 123 Din. Zopet je vzbudil zanimanje starešina, tukaj gospod Martin Ivanuša. Živeli! Zenin in nevesta sta iz dobrih, uglednih, krščanskih hiš, oba člana krščanskih organizacij. Nevesta je bila zadnji dve leti prednica dekliške Marijine družbe. Dekleta so se z družbeno zastavo udeležile cerkvene poročne slovesnosti svoje prednice. Lahko se reče, da je v celnem predpustu ravno ta poroka vzbudila največ zanimanja!

vojvoda štajerski, naslednik slavnih in mogočnih celjskih grofov.

Obšel ga je strah pri tej misli, a zopet se je pokazala njegova narava: omahljivost.

»Vešlepomembne so tvoje besede, Frankopane, a pomisli!« je treba, da mora biti še marsikaj zjamčenega.

»O, ti neverni Tomaž, česa se pa bojiš,« reče Peter Zrinjski pomirjevalno.

»Na kakšno moč morete računati zavezniki? Kaj morete pričakovati od Turka, kaj od Kranjcev, Korošcev, Hrvatov,« vpraša Tatenbah v eni sapi.

»Zavezniki se najdejo, Turk je obljubil pomoč, kakor hitro zavzamemo Riegersburg, Radgono, Ptuj ali Gradec,« odvrne Frankopan.

»Toda, kdo da denar, kdo živila, kdo bo poveljnik, kam se rešimo, če se napad ponesreči,« vpraša Tatenbah hlastno, ves razburjen.

»O, nič se ne boj, to je najmanjša stvar,« skuša pregnati Peter Zrinjski vse pomisleke, »denar spravimo skupaj in živil nam ne manjka. Vidim, da si zelo previden, Tatenbah, toda bodi miren, tudi drugi so imeli pomisleke, a so se morali prepričati, da je vse dobro premišljeno.«

»Koga si že pridobil za se,« vpraša Tatenbah

in radovedno pogleda Zrinjskega.

»Če hočeš vedeti in da se prepričaš, da delamo varno, vedi, da sta že podpisala Fran Wesseleny in Fran Nadasdy pogodbo, glasom katere hočejo delati z vsemi silami na to, da po zakonih in ustanovnih pravicah, dobljenih od kraljev, čuvajo Ogrsko in Hrvatsko in branijo do zadnje kaplje krvi. Le žal, da je Wesseleny umrl.«

Ker grof Tatenbah nič ne odgovori na to in gleda z izrazom dvoma, vstane grof Zrinjski ter reče:

»Vidim, da si tudi glede tega nezaupen. Zato ti hočem pokazati črno na belem, da govorim resnico.«

Rekši stopi k dverim, jih odpre ter zgine v sosedno sobo. Frankopan to videč, pogleda svojo sestro, ki se je približala Tatenbahu, s pomembnim pogledom. Nato odide za svojim svaikom.

Tatenbah in grofica Zrinjska sta ostala sama. Prsa so se ji močno dvigala, v obraz ji je šinila rdečica in njene oči so vzplamtele. Trenutno je nastal molk. Grofica je stopila bližje, položila desnico grofu Tatenbahu na rame, z drugo pa ga pogladila po mehkih kodrih, mu pogledala bistro v oči ter rekla z odločnim glasom:

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Roroška c. 5

Menjalnica trži med mlinom in kmetom

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. O, predpust, ti čas presneti, da bi več ne prišel v drugo! Ta vzklík učenca v Prešernovi pesmi se letos vsiljuje tudi nam in našim sosedom: nam je letošnji predpust odvedel iz fare kar šest nevest, ali celo osem, ako bi vse pri čistem računali. Izmed teh so bile tri vrla Marijine družbenice, kar na en dan skupno poročene ter s tem odpuščene iz fare, da gredo za svojimi ženini v cirkovsko župnijo, kamor želimo, da naj njihov prihod prinese srečo in blagoslov v družine: Marija Predikaka je šla s Stefanom Vukom v Dragonjo vas, Dolenc Helena z Jožefom Trčkom ter Peršuh Jera z Matevžom Lah pa v Šikole. Ker upamo, da o prihodnosti dobimo i mi od sosedov zopet dobro povračilo, upamo, da tudi pri cirkovskih nevestah radi tega ne bo prehude in večstoletne zamere! Po ena vrla nevesta odide tudi v Hajdino in v Majšperk. — Od Sv. Vida smo dobili v Apače enega vrlega mladega gospodarja in eno gospodinjjo v Spodnje Pletenje. Pri vseh pa Bog daj: bilo srečno! — Pa tudi smrt ni popolnoma mirovala ta čas: po dolgem hiranju je umrl v Pletenju vojni invalid čevljar Tomaž Stajniko, v Župeči vasi pa Jožef Predikaka, ki je bil dolga leta nabiralec mleka. Oba je ugrabila jetika. N. v m. p.

Šikole. Dne 24. februarja t. l. se je poročil Trčko Jožef iz Šikol z gđ. Dolenc Heleno iz Pletenja, oba iz uglednih hiš. Na njuni gostiji so veseli svatje nabrali za Dijaško kuhinjo v Mariboru 126 Din. Posnemanja vredno! Mesti starešine sta zavzemala gospod Trčko Franc, župan iz občine Šikole, in gospod Kranjc Matevž, občinski odbornik občine Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Ker je bila nevesta iz poštene hiše, so ji na zadnji poti iz ledig-stanu napravili pleterski fantje slavalok, prejeli nekaj odkupnine, isto ne zapili, temveč darovali v dober namen, zvečer pa nevesti zapeli slovo. V sredo, dne 26. februarja, ko se je nevesto spremljalo na njeni novi dom v Šikole, so ji v čast napravili šikolski fantje slavalok, ženinu pa so prišli gasilci-jezdci nasproti. Na večer so tudi šikolski fantje zapeli ženinu in nevesti lepo pesem v slovo. Mlademu paru želimo mnogo sreče in blagoslova!

Apače — Sv. Vid pri Ptuj. Svatje pa gostiji Korpič-Mohorko so poleg zbirke za novi društveni dom v Sv. Vidu zložili še 65 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Bog povrni darovalcem s svojim blagoslovom!

Sv. Jurij ob Ščavnici. K zadnjemu dopisu o poroki Rauter-Tratnik smo dobili naslednje pojasnilo: Jožef Rauter iz Sovjaka zadnji čas nikakor ni bil več član mladeniške Marijine družbe, marveč je nehal biti član. Razlogi so tukaj znani. To objavljamo radi naših prelepih prospevajočih Marijinih družb, kojih vrli člani s svojim življenjem delajo čast sebi, svojim staršem in celi župniji.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Letošnji predpust smo imeli tridnevno pobožnost v čast sv. Rešnjemu Telesu, ki nam jo je oskrbel domači gospod župnik. Udeležilo se je je lepo število faranov. Bile so pa tudi vasi, ki so imele te dni takozvane »vedre«. Zeleti bi bilo, da bi se to ne zgodilo več. — Porok je bilo lepo število. Precej kandidatij za zakonski stan pa še bo čakalo, ker ženinov ni bilo od nikoder. Med drugimi se je poročila zvesta Marijina družbenica, prej tudi članica Orlic, Tonika Fras s Francem Kocmut, ter mlada družbenka, 18-letna Ivanka Jaušovec z g. trgovcem Maksom Simonič. Vsem novoporočencem obilo sreče in blagoslova!

Ljutomer, 8. III. Dva mlada begunca. Dva dijaka meščanske šole, ki obiskujeta drugi razred sta dne 7. t. m. iz neznane vzroka, mesto da gresta v šolo, odšla neznano kam. Prvi je sin davčnega sluga Franja Kristl iz Ljutomer, star 12 let, večje postave, blede barve, podolgastega lica, nosi navadne črne čev-

lje na zapesto ter sive volnene nogavice, kratke žametne hlače, sivi jopič in skoraj do kolena segajočo zimsko suknjo, na glavi ima sivo športno čepico. Drugi je po imenu Grossmann iz Apačke kotline, majhne postave, debeli, rdečeličen, nosi nizke čevlje z jermenom, dolge, ružave hlače ter telovnik in suknjo iste barve in športno sivo čepico. Da navedena mogoče od potovanja ne omagata, se ju naj eventualno odda prvi žandarmerijski stanici, da dobita zakonite potne liste v svojo domovino. Kaj ju je napotilo na potovanje, ali slabo zasledovanje pouka v meščanski šoli, ali se pa mogoče zanimata za druge dele sveta, ni znano. Sigurno pa je, da ju bo dovedla oblast domov ravno tako, kakor že več takih mladih potovalcev.

Ljutomer, 8. III. Dne 7. t. m. je privozil osební avto, last A. Zavratnik, po cesti iz Ormoža proti Ljutomeru ter bliže pokopališča trčil v vozček (vagonček) brez spremstva, last tvorničarja opeke Al. Krainz v Ljutomeru. Delavci tovarne opeke, misleč najbrže, da je cesta prosta, so spustili vagonček, da prosto dirja v tovarno, a žal je pridrvel nasproti osební avto, kateri se pa seveda ni mogel takoj ustaviti, in sta trčila. Razen poškodbe na avtomobilu ni bilo nobene nesreče.

Ljutomer, 8. III. Leopold Rodošek, prekaljevalec v Ljutomeru, je kupil od Julija Strasser stavbišče, ki meri okroglo 1000 kv. m., za ceno 51.000 Din. Cena ni nizka in ne zaostaja mnogo za stavbišči metropole dravske banovine: bele Ljubljane. Tu hoče gospod Rodošek postaviti stanovanjsko hišico z delavnico in prodajalnico svoje obrti. Tudi v tem slučaju bi bil dobrodošel regulacijski načrt za mesto Ljutomer.

Borec pri Ljutomeru. Izročili smo dne 6. t. m. materi zemlji truplo pokojne Terezije Magdič, kmetice iz Borec pri Ljutomeru, ki je po dolgi in mučni bolezni v 58. letu svojega življenja mirno v Gospodu zaspala. Neizprosna jetika ji je pretrgala nit življenja ter zapuščala žalujočega moža in otroke. Sama je vestno in skrbno izpolnjevala cerkvene in božje zapovedi. Kako priljubljena je bila sama, je pokazal mnogoštevilni pogreb. Bodi ji Bog obilen plačnik, ostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Bolfunk pri Središču. Bralno društvo sv. Bolfunka pri Središču ima v nedeljo, dne 16. marca, v prostorih Kmetijske hranilnice in posojilnice pri Sv. Bolfunku ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor. Vljudno vabimo vse članke in članice, kakor tudi one, ki želijo pristopiti, da se občnega zbora v prav obilnem številu udeležijo! — Odbor.

Sv. Vid pri Ptuj. Ta teden smo pri nas zaključili kmetijsko-nadaljevalno šolo. Za konec šole smo napravili izlet v Maribor, kjer smo si ogledali razne naprave: vinarsko šolo z vzornim gospodarstvom, sadjarsko zadrugo, ki nas je jako zanimala ter Cirilovo tiskarno. Vse nas je jako zanimalo. Povsod so nam lepo razložili in pokazali razne naprave, zato se vsem lepo zahvaljujemo. Upamo, da bo naša kmetijsko-nadaljevalna šola obrodila za vso faro lepe sadove, saj smo se marsikaj naučili. Zelimo le drugo leto vsaj dvakrat toliko učenec! — Na pustno nedeljo je naše Prosvetno društvo priredilo lepo zabavo. Tri vesele prizore so nam pokazali: hčer, ki bi se rada možila in je zato v »Gospodarja« pisala, dalje »Vedež Miha« in »Štipko Ptikič«. Vse se je smejala po dvorani, pa naj bo Vedež ali Veznal ali Štipko ali mlada hči ali čevljarski vajenec, vsi so izborno igrali. Pohvaliti moramo tudi moški pevski zbor, ki je zapel Vodoplivčeve »Žabe«. Bil je lep dan poštene zabave! — Pripravljamo dve igri in sicer »Lurško pastarico« in »Verigo«. Ta predpust je bil pri nas kaj živahen. 31 parov je bilo oklicanih, 19 parov poročenih.

Sv. Andraž v Slov. gor. Celo smo zadremali, šele predpustni čas nas je nekaj predramil. Saj pa je tudi teden za tednom donela vesela ženitovanjska godba. Celih 16 parov je namreč zahrepenelo po zakonski kletki in le eden se je pravočasno skesal. Veselih gostij ne bodem popisoval, saj si v vseh tistih družinah »Slov. Gospodar« vsakotodenaki gost, samo ene ne obiskuješ. Tukajšnji okoliš je izvrsten kraj za neveste, kakor so naši ljubi sosede antonjerski razglasili, zato pa, vrli in bogati ženini, ki nam! Kako veselo razpoloženje je vladalo pri večini gostij, dokaz so zbirke v razne dobre namene. Tako so na gostiji Fras-Habjanjani v okraju »Gospodar« vzeli 75 Din za gostiji Rek-Duh. Gostje poročencev Danko Lovrec pa so zbrali lepo svoto za novo bogoslovje v Mariboru, na gostiji Kocmut-Topiha pa za novi božji grob v domači cerkvi. Vsem novoporočencem želimo, da bi v zakonskem stanu dočakali še srebrno in zlato poroko.

Sv. Andraž v Slov. goricah. V zimskih mesecih se je vršil kmetijsko-nadaljevalni tečaj in sicer vsako nedeljo in četrtek. Fantje so se s precejšnjim zanimanjem udeleževali ves čas imenovanega tečaja in sicer 20—30. Akoravne so poučevale le tukajšnje domače moči, fantje še precej zadovoljni. Seveda se bo nadaljevalo pričetno delo tudi še drugo in tretje zimo. Naj tudi ne ostane vsaka beseda v srcu, nekaj koristnega za življenje pa bo imel vsak udeleženeec. — Na pepelnico jutraj je ustrelil tukajšnji gospod šolski upravitelj psa, ki je osumljen stekline. Dve osebi je popadel, ki sta morali takoj k tozadevni preiskavi. Steklina ustreljenega psa pa še ni uradno dognana, bojazen je pa vsekakor upravičena.

Konjice. Dne 16. februarja t. l. se je v tukajšnji nadžupniški cerkvi vršila poroka g. Rozike Skrbineškovice iz Konjiške vasi. Za tovarišico si jo je izbral nadebudni g. Eduard Mlakar iz Čadrama, kateri je po dovršeni vinnorejski šoli prevzel posestvo na svoji rodni grudi. Nevesti, katera je bila dolgoletna cerkvena pevka in izborna diletantinja na odru Katoliškega društvenega doma v Konjicah, so fantje pred odhodom iz domače vasi pri gostilni Ivana Kolarič v Konjiški vasi zaprili cesto tako, da jo je moral njen mladi ženin za primerno svoto odkupiti. Od odkupnine so fantje znesek 60 Din darovali za Dijaško kuhinjo v Mariboru, kar je vsekakor posnemanja vredno. Svatje pa so darovali 110 Din za dijaško semenišče.

Novo telefonsko številko 2720 ima: Zohozdravnik dr. Dernjač. 294

Kmetijska hranilnica in posojilnica v Žalcu, r. z. z. n. z., vabi na redni občni zbor, ki se bo vršil dne 23. 3. 1930 ob 9. uri popoldne v uradnem prostoru s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Odobrenje računskega zaključka za leto 1929. 5. Sprememba pravil v §§ 4 in 20:1. 6. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki bo veljavno sklepal brez ozira na število udeležencev. 370

Dr. Voršič Alojz

vljudno naznanja
otvoritev odvetniške pisarne
v Celju,
316 Dečkov trg št. 3.

poslužujte se SAMO MLINOV.

Vitanje. Lepa in hvalevredna je navada, katero je vpeljal tukajšnji velečastiti gospod župnik, da namreč vsaki svatje o priliki poroke darujejo nekaj za popravilo farne cerkve. Tekom let se je samo teh darov nabrala prav sedna svotica. Nekateri svatje darujejo kar po 200, celo čez 400 Din. Posebno letošnji predpust so bili darežljivi, nekaj ker je bilo precej porok, nekaj pa, ker se obeta, da se bo ob splošni pomoči vseh faranov letošnjo pomlad začela popravljati farna cerkev, takoj ko se o Veliki noči prestavimo v Marijino cerkev. Tukaj je namreč navada, da se od praznika Vseh svetnikov pa do Velike noči obhaja vsakdanja služba božja v farni, od Velike noči naprej pa v krasni Marijini cerkvi na Hriberci. — Ker letos ni huda zima, so se pojavile, kakor že več let zaporedoma, v okolišju Gornjega Brezja divje svinje, katere so že prejšnja leta naredile nekaterim kmetom po travnikih precej škoda. Skupini drznih lovcev se je posrečilo, da so eno teh mrcin ustrelili. Kdor je hotel, si je naslednjo nedeljo lahko privoščil pečenko te divjačine, ker so meso prodajali po 12 Din kilogram.

Stoprice pri Rogatcu. Izredno slovesnost smo obhajali dne 24. februarja t. l. Anton in Marija Fakin sta obhajala zlato poroko, sin Franc in vnukinja Marija Novak pa sta stopila v zakon. Slovesni obred je izvršil v cerkvi domači gospod župnik v navzočnosti sorodnikov in znancev zlatoporočencev ter obilni udeležbi ljudstva, ki je prihitelo od blizu in od daleč iz radovednosti, kako se vrši zlata poroka. Kaj takega stoprska župnija še ni doživela. Jubilanta sta čista in zdrava in jima želimo, da bi doživela še biserno poroko. Zlatoporočencema najlepše čestitke; novoporočenemu sinu in vnukinji pa obilo sreče in blagoslova na pot življenja!

Št. Janž na Vinški gori. Pustna društvena prireditev dne 2. marca t. l. je prav dobro uspela. Bil je govor o veselicih in veselju, vpriporili smo dve veseligrigi »Zdaj gre sem, zdaj pa tja« in »Pri gospodi«, med odmorji pa zapeli tri primerne pesmi. Igralci, zlasti igralke so dovršeno izvršile svojo nalogo. Najbolj smo se seveda smejali Meconi. Le žal, da dvorana tokrat ni bila polna. Ker se snuje tamburaški zbor in smo nabavili instrumente za 1950 Din, prosimo v poravnavo dolgov večjega zanimanja. Pošteno veselje je še vedno najcenejše. Za materinski dan dne 25. t. m. nekaj pripravljamo, da počastimo naše mamice in jim izkažemo dolžno hvaležnost. — Težka izguba je zadela naše društvo, ko nas je zapustil dolgoletni podpredsednik Joža Sedovnik, ki je šel v Lemberg za oskrbnika Galejeve graščine. Tudi na tem mestu mu izreka odbor za nesebično in neumorno delo v prid društvu najpristnejšo zahvalo. — Dne 16. t. m. v nedeljo po sv. maši se »ši ustanovni občni zbor podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva in so pravila od banske uprave že potrjena. Doselej se je priglasilo k društvu 17 članov, ki že dobivajo »Sadjarja«, drugi, kakor upamo, se še priglasijo na občnem zboru. Pride tudi en predavatelj strokovnjak iz Celja. Članarina 25 Din se plača na občnem zboru.

Dramlje. Lepa slovesnost se je vršila pri nas dne 10. svečana, ko sta obhajala občestvo Martin Slomšek, posestnik, z vrlo mladenko Kristino Korenjak, prednico Marijine družbe, svojo poroko ob navzočnosti prijateljev in družbenk, katere so se kaj lepo poslovile z mičnim nagovorom in lepim petjem, da se je marsikomu porosilo oko. Na obeh domovih slavljenecv so zvesti naročniki »Slovenskega Gospodarja« in drugih krščanskih listov. Odlitenima novoporočencema želimo mnogo sreče in blagoslova!

Sv. Jurij ob južni žel. V »Slovenskem Gospodarju« poročajo dopisniki od vseh krajev naše ožje domovine, da so v preteklem pred-

pustnem času mnogi ženini in neveste šli pod zakonski jarem. Tudi v naši fari niso spali, ampak obhajali v precejšnjem številu vesele gostije. Vsem novoporočencem želimo obilo božjega blagoslova na potu zakonskega življenja! Predvsem pa čast našim fantom Repljanom, cerkvenim pevcem, kateri so s svojim lepim petjem na predvečer poroke ženinom in nevestam odpeli slovo od njihovega ledigastanu. Tem fantom kliče tudi »Slovenski Gospodar« kot svojim zvestim čitateljem in agitatorjem: Bog vas živi!

Sv. Jurij ob južni železnici. Dne 17. februarja sta sklenila zakonsko zvezo gđ. Urška Novak in g. Franjo Oevirk v Podgradu pri Sv. Juriju ob južni železnici. Bilo srečno! — Na gostiji so svatje zbrali za novo bogoslovnico v Mariboru 100 Din.

Sv. Križ na Slatini. Zadrugnogospodarski tečaj dne 19. februarja se je vršil v znamenju snežnega meteža. Prireditelji zato niso računali z večjim obiskom in so povabili udeležence v prostore gospodinske šole. Tam se je med strokovnjaškim predavanjem gospoda Pušenjaka nabralo toliko poslušalcev, da smo se morali preseliti v Društveni dom, kjer nam je v poljudni besedi povedal gospod Dolinar veliko novega in koristnega za dvig naših kmetij in okrepitev našega gospodarstva posebno tu v bližini Rogaske Slatine, za kar mu smo zelo hvaležni. — Dne 2. marca je prišel k nam že davno napovedani »Deseti brat«. Občudovali smo ga, kako sigurno se je kretal na našem lepem odru. Prišel je z obilnim spremstvom, ki se je kmalu udomačilo pri nas. Najraje smo gledali Krjavlja, ki pa mu je žalibog ušla koza, ki se je tako silno veselil. Strašno rad bi jo pokazal radovednemu občinstvu, pa je moral biti zadovoljen on in mi s pletenjem koža. Pa jo prižene prav gotovo na oder pri ponavljanju na velikonočni pondeljek. Takrat pa pride na račun on in mi, pa še koza.

Sv. Križ pri Rogaski Slatini. V nedeljo, dne 2. marca, je šel k sv. maši v sosednjo župnijo Sv. Florijana pod Bočem Franc Škrabl, posestnikov sin iz Zgornjega Sečovega. Po sv. maši je ves dan hodil okoli. Zvečer že v prvem mraku je prišel navskriž s fanti Sent-floriančani. Fantje so se sprli. Franc Škrabl je klical na korajžo in poskočil za nekimi fanti. Eden izmed bežečih je počakal Franca Škrabl, ga obdelal s kamenom po glavi, nakar ga je še razrezal z nožem. Da mu je kar izbruhnila kri in so izstopila čreva. Škrabl je bil pri priči mrtev. Morilec se je šel takoj prijaviti orožnikom, kateri so ga takoj zaprli. Umrjenega so spravili v mrtnišnico k Sv. Florijanu in je bil tudi tam pokopan. Star je bil 25 let, velike in krepke postave. Zopet žrtev alkohola! Mladina, glej, nudi se ti prav žalosten zgled, na kakšna pota vodi sovrag alkohol.

»Ni mogoče!« je pojasnjeval gost. »Nisem zahteval jedil in pijače za 25 dinarjev 50 par, ampak za svoj denar. Tu je moj denar. Več nimam. Če ste mi dali zanj preveč, je to Vaša krivda, gospod gostilničar, ne pa moja.« — »Vi ste fin gospod«, je rekel gostilničar in se je smejal. »Jaz Vam stavim predlog: Podarim Vam obed in še 10 dinarjev povrh. Tukaj je denar. Napraviti pa mi morate uslugo!« — »Kaj naj bi to bilo?« je vprašal gost. — Gostilničar je odgovoril: »Idite sedaj k mojemu sosedu, h gostilničarju »Pri Jelenu« in mu naredite isto kakor meni.« — Tedaj je vtaknil gost denar hitro v žep, si dal klobuk na glavo in med vrati je rekel: »Pri Vašem sosedu »Pri Jelenu« sem bil najprej in baš on me je poslal k Vam.« Izreki je izginil. — Kdor drugim jamo koplje sam vanjo pade!

Mož, ki naj bi bil nagačen.

Nekaj nenavadnega se je prigodilo gospodu, po imenu Muffel, ki je živel za dobe carice Katarine v Leningradu, kjer je imel visoko službo. Gospod Muffel je bil osebnost, znana vsakomur; imel je mnogo prijateljev ter bil čisto gost celo pri caričini mizi. Lahko si mislite, kako se je prestrašil, ko je prišlo povelje, da ga po caričinem naročilu nagačijo kakor kako žival. To pa se je zgodilo tako-le:

Muffel je sedel v svoji sobi, ko je pritekel sluga s poročilom, da je vsa hiša obkoljena od vojakov in da ga želi videti policijski ravnatelj. Gospod Muffel ni vedel za nobeden prestop, kljub temu pa so se mu šibila kolena, ko mu je policijski ravnatelj naznanil, da ga mora vzeti na caričino povelje s seboj.

»V Sibirijo?«

»Ne, hujše je!«

»Kaj pa sem zakrivil?«

Policijski ravnatelj ni dal odgovora.

»Povejte mi vsaj, kaj hočete početi z mano!«

Z veliko težavo je povedal policijski ravnatelj: »Carica je zapovedala, da Vas damo — nagačiti.«

»Kaj, mene? Nagačiti? Človeka? — Vi se motite, ali pa si dovoljujete prav neslano šalo.«

»Ne eno, ne drugo. Tako je, kakor sem Vam rekel. Dajte, pripravite se!«

Gospod Muffel je bil ves obupan. Vse, kar je mogel izprostiti, je bilo, da je policijski ravnatelj hotel izročiti še prej carici pismo, v katerem je prosil gospod Muffel za milost.

Carica je prejela pismo. Ko ga je prebrala, se ji je izpremenilo začetno presenečenje v veliko veselost, ko je razumela, za kaj gre. Dolga leta je namreč imela psička, ki mu je bilo »Muffel« ime. Prejšnji dan je živalica poginila in carica, ki jo je jako rada imela, je izdala kratko povelje: »Muffel se mora takoj nagačiti!« In seveda so hiteli, da bi povelje izpolnili. V tedanji Rusiji je bilo vse mogoče

ZA NAŠO DECO

Po ceni obed.

H gostilničarju majhnega mesteca je prišel nekoč tujec in je zahteval za svoj denar dobro mesno juho. Nato je vprašal, če more za svoj denar dobiti tudi še kos govedine in kako prikuho. »Seveda«, je rekel gostilničar in dodal, če gospod morda ne želi tudi kaj vina. — »Da, da!« je menil gost, »vsega dobrega, kar pač morem dobiti za svoj denar.« — Ko mu je šlo tako lepo vse v slast ter je vse pospravil, je potegnil 1 dinar iz žepa ter rekel: »Tako, gospod gostilničar, tu je moj denar.« — Gostilničar se je razjezil: »Kaj naj to pomeni? Vi mi dolgujete 25 dinarjev 50 par!« —

Dolžnost žene

je, gledati na to, da je njeno oblačilo krojeno po obstoječi modi. Veletrgovina Stermecki v Celju Vas lahko posluži z najmodernejšo konfekcijo po zelo smernih cenah. Zahtevajte takoj novi ilustrirani cenik z več tisoč slikami, katerega dobite popolnoma brezplačno.

Damske obleke iz delena Din 80, 120, ripsa Din 130, etamin 160, iz avlenskega popelina Din 160, umetne svilne 170, iz volnenega sukna 270, 370, bluze 34, 51, 62, suknje 85, 113, pomladanski plašči 290, 370, 500, obleke za deklice od Din 39 dalje, kar ne odstopi polnino.

govarja, se zamenja ali vrne denar. Paketi preko Din 500 prosti polnino.
Trgovski dom R. Stermecki, Celje št. 24.
Dravska banovina. 207-11